

Chuyến Tàu Đời

Trước đây tôi đã từng đọc qua một câu chuyện, trong câu chuyện ấy, cuộc đời được so sánh như là hành trình của một con tàu.

Câu chuyện quả thật hấp dẫn, xin chuyển ngữ để quý bạn cùng đọc, hy vọng rằng tôi đã chuyển ngữ một cách chân thật.

Cuộc đời không khác gì mấy với hành trình của một con tàu :

Mỗi cuộc hành trình được bắt đầu với sự cập bến và sau đó rời bến, bên cạnh đó có đầy những sự rủi ro, bất ngờ, thú vị và cả những nỗi buồn sâu sắc.

Từ khi chào đời, ngồi trên con tàu ấy và ở đó gặp những người mà ta luôn cầu mong được gặp trong suốt cuộc hành trình: Cha Mẹ chúng ta

Nhưng không may thay, sự thật không như chúng ta hằng mong ước :

Tới một sân ga nào đó, họ sẽ xuống tàu để lại cho chúng ta những cảm giác lưu luyến, nuối tiếc và họ là những người bạn đồng hành không thể nào thay thế được....

Nhưng sự ra đi ấy không cản trở những người khác bước lên tàu.

mà trong số đó có những người

sẽ trở nên rất quan trọng đối với

chúng ta.

**Đó là những người thân, những người bạn,
và cả những tình yêu kỳ diệu**

Trong những chuyến tàu ấy, có những người chỉ đến để tiễn đưa,

Và những người
ấy thường tạo nên
những nỗi buồn ...

Và cũng có những
người trên chuyến tàu
ấy chỉ đến để
giúp đỡ mọi người,

Nhiều người sau khi xuống tàu đã để lại sự thương tiếc khôn nguôi...

Cũng có những người mà chúng ta không hề hay biết rằng họ đã xuống tàu.

Thật ngạc nhiên có những người mà chúng ta rất yêu quý thường ngồi ở các toa khác rất cách xa chỗ ngồi của chúng ta.

Và đó cũng là lý do trong cuộc hành trình của chúng ta không có họ bên cạnh,

Đĩ nhiên điều đó không cản trở chúng ta theo dõi và quan sát họ trong suốt cuộc hành trình, và đôi khi mặc cho những khó khăn hiện có trong toa chúng ta đang ngồi, chúng ta vẫn tìm cách đến với họ.

**Nhưng không may thay, chúng ta không thể ngồi
bên cạnh họ, vì đã có người khác thay vào rồi.**

Không sao cả, hành trình này xem như những thử thách của sự ước mơ, tưởng tượng, mong chờ, hy vọng và ly biệt ...

Nhưng sẽ không bao giờ lặp lại.

Chúng ta hãy chia sẻ sự hiểu biết với người bạn đồng hành hay tìm những nét đẹp nhất trong họ.

**Chúng ta nên
nhớ rằng,
họ có thể trao
đổi với
chúng ta trong
từng
khoảnh khắc
của cuộc
hành trình và
chúng ta
sẽ thông cảm...**

**Vì chắc chắn sẽ có nhiều lần
chúng ta làm lỗi, và sẽ có một ai
đó thông cảm với chúng ta**

Kết cuộc là chúng ta không hề biết được là chúng ta sẽ xuống ở sân ga nào, kể cả những người đồng hành, và ngay cả người ngồi bên cạnh chúng ta.

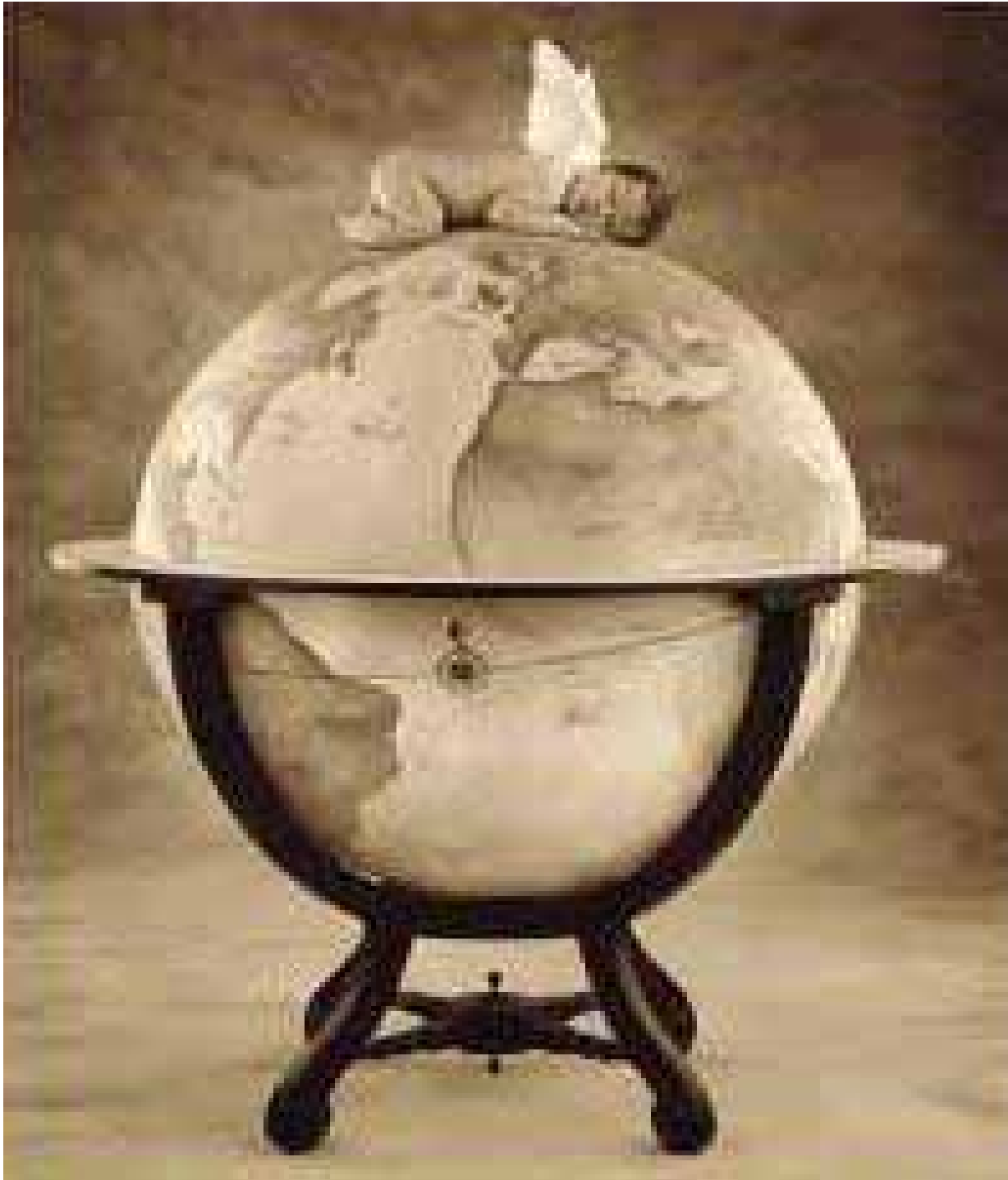

Tôi tự hỏi khi
rời
ghế tàu rồi tôi
có
cảm giác
luyến tiếc
hay không, tôi
tin
là có.
Từ biệt những
người
bạn mà tôi đã
đi
cùng với họ,
quả
thật đau đớn.

Tuy nhiên tôi vẫn giữ mãi niềm tin rằng sẽ có lần họ đi đến ga với
những hành trang mà trước đây họ đã không có khi lên tàu.

Với ý nghĩ tôi là nguyên nhân góp phần làm cho hành trang của họ phong phú và có giá trị hơn, điều này làm cho tôi thấy hết sức là hạnh phúc

Bạn ơi !

Hãy làm sao cho sự hiện diện của chúng ta trên con tàu được an bình và đáng giá.

Hãy hành xử sao cho đến khi chúng ta xuống tàu, nơi chúng ta đã ngồi sẽ còn mãi sự lưu luyến, và kỷ niệm tốt đẹp cho những người đang tiếp tục cuộc hành trình nhé .

Bạn thân, vì bạn là một phần con tàu của tôi,
tôi xin cầu chúc ...

HÀNH TRÌNH HẠNH PHÚC !!!

